
338

Besluit van 20 juli 1989, houdende wijziging van enige uitvoeringsbesluiten van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf met betrekking tot de branche Krediet

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van 21 april 1989, no. BGW89-1117, Generale Thesaurie, Directie Binnenlands Geldwezen, Afdeling Verzekeringswezen;

Gelet op de artikelen 9, 28, zesde lid, 37, eerste lid, 39, tweede lid, 42, eerste lid, en 86, eerste lid, van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf;

Gezien de adviezen van de Verzekeringskamer en van het Verbond van Verzekeraars in Nederland;

De Raad van State gehoord (advies van 28 juni 1989, nr. W06.89.0218);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van 17 juli 1989, nr. BGW89-1959;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit technische voorzieningen verzekeringsbedrijf (Stb. 1987, 553) wordt als volgt gewijzigd:

A. Na artikel 4 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

1. Een verzekeraar houdt voor zijn in Nederland aangegane verplichtingen in de uitoefening van de branche Krediet een egalisatievoorziening aan die wordt berekend volgens de in de bijlage bij dit besluit opgenomen methode.

2. Het bepaalde in het eerste lid is ten aanzien van een verzekeraar die naast deze branche één of meer andere branches uitoefent niet van toepassing indien de door hem jaarlijks geboekte premies met betrekking tot zijn in Nederland aangegane verplichtingen in de uitoefening van de branche Krediet minder dan vier procent van het totale bedrag aan jaarlijks geboekte premies en minder dan tweemiljoen vijfhonderd-duizend rekeneenheden belopen.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder «rekeneenheid» verstaan de rekeneenheid, bedoeld in artikel 5, onderdeel a, van de eerste richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan (PbEG L 228 van 16 augustus 1973), met inachtneming van de artikelen 1 en 2 van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 29 juni 1976 (PbEG L 189 van 13 juli 1976) en van verordening nr. 3308/80 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 16 december 1980 (PbEG L 345 van 20 december 1980) betreffende de vervanging van de Europese rekeneenheid door de Ecu in de communautaire besluiten.

B. Aan het besluit wordt een bijlage toegevoegd zoals opgenomen in de bijlage bij dit besluit.

ARTIKEL II

Het Statenbesluit schade- en levensverzekeringsbedrijf (Stb. 1987, 291)¹ wordt als volgt gewijzigd:

In het model van staat 2.300 in bijlage A wordt onder punt 2 na «vorstschade dekken» ingevoegd: of in hoofdzak de branche Krediet uitoefenen.

ARTIKEL III

Artikel 1 van het Besluit diverse financiële eisen verzekeringsbedrijf (Stb. 1987, 654)¹ wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid worden de aanduidingen van de onderdelen a tot en met c gewijzigd in «b» tot en met «d».

2. In het eerste lid, aanhef, wordt na «schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen:» een onderdeel ingevoegd, luidende:

a. éénmiljoen vierhonderdduizend rekeneenheden voor de branche Krediet met dien verstande dat voor een verzekeraar die naast deze branche één of meer andere branches uitoefent dit bedrag eerst geldt indien de door hem geboekte premies met betrekking tot al zijn in en buiten Nederland aangegane verplichtingen in de uitoefening van de branche Krediet in elk van de laatste drie boekjaren tweemiljoen vijfhonderdduizend rekeneenheden of vier procent van het totale bedrag aan geboekte premies hebben overschreden.

3. In onderdeel b (nieuw) van het eerste lid vervalt: «, Krediet» en wordt na «Borgtocht» ingevoegd: , alsmede voor de branche Krediet indien op grond van onderdeel a voor deze branche niet een bedrag van éénmiljoen vierhonderdduizend rekeneenheden van toepassing is.

4. De leden 2 en 3 worden vernummerd tot 3 en 4.

5. Na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Vanaf het tijdstip waarop het minimum bedrag van het garantiefonds waarover een verzekeraar ingevolge het eerste lid, onderdeel a, dient te beschikken wordt verhoogd tot éénmiljoen vierhonderdduizend rekeneenheden, worden hem termijnen verleend van drie, vijf onderscheidenlijk zeven jaar teneinde dit bedrag op éénmiljoen, éénmiljoen tweehonderdduizend onderscheidenlijk éénmiljoen vierhonderdduizend rekeneenheden te brengen.

6. Aan het vierde lid (nieuw) wordt toegevoegd:

en van verordening nr. 3308/80 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 16 december 1980 (PbEG L 345 van 20 december 1980) betreffende de vervanging van de Europese rekeneenheid door de Ecu in de communautaire besluiten.

ARTIKEL IV

Het Besluit bijzondere regeling Lloyd's Underwriters (Stb. 1985, 711) 2. wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 4, tweede lid, worden «Artikel 4, vijfde lid,» en «(Stb. 198, 000)» vervangen door respectievelijk «Artikel 4, vierde lid,» en «(Stb. 1987, 312)».

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 mei 1989, Stb. 192

² Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 12 mei 1987, Stb. 220

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

ARTIKEL V

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 juli 1990.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Tavarnelle, 20 juli 1989

Beatrix

De Minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruding

Uitgegeven de *negenentwintigste* augustus 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Bijlage bij het Besluit van 20 juli 1989, houdende wijziging van enige uitvoeringsbesluiten van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf met betrekking tot de branche Krediet, strekkende tot vaststelling van een bijlage bij het Besluit technische voorzieningen verzekeringsbedrijf

Methode voor de berekening van de egalisatievoorziening voor de branche Krediet

De egalisatievoorziening voor de branche Krediet als bedoeld in artikel 4a, eerste lid, wordt als volgt berekend:

1. Voor de branche Krediet dient een egalisatievoorziening te worden gevormd ter dekking van een tijdens het boekjaar in deze branche geleden technisch verlies.
2. Het minimum bedrag van de egalisatievoorziening beloopt 134% van het gemiddelde van de tijdens de vijf voorgaande boekjaren jaarlijks geboekte premies na aftrek van de overdrachten uit hoofde van herverzekering en na toevoeging van de geaccepteerde herverzekeringen.
3. Aan deze voorziening wordt in elk van de opeenvolgende boekjaren waarin in deze branche een technisch overschot werd geboekt, 75% van dit technisch overschot toegevoegd, totdat de voorziening gelijk is aan of hoger dan het overeenkomstig het tweede lid berekende minimum.

Deze bijlage behoort bij het koninklijk besluit van 20 juli 1989 (Stb. 1989, 338).

De Minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruding

NOTA VAN TOELICHTING

Het besluit geeft uitvoering aan de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 juni 1987 tot wijziging van de eerste richtlijn 73/239/EEG tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan, met betrekking tot de kredietverzekering en de borgtochtverzekering (PbEG L 185 van 4 juli 1987). Ingevolge artikel 2 van de richtlijn treffen de Lid-Staten voor 1 januari 1990 de nodige maatregelen om aan de richtlijn te voldoen en passen zij deze maatregelen uiterlijk vanaf 1 juli 1990 toe.

Het doel van de richtlijn krediet- en borgtochtverzekering is een eind te maken aan de belemmeringen bij de oprichting van agentschappen en bijkantoren in de Bondsrepubliek Duitsland ten gevolge van het aldaar geldende verbod om de branches Krediet en Borgtocht hetzij onderling hetzij met andere branches te cumuleren. Ingevolge artikel 7, tweede lid, onderdeel c, van de eerste schaderichtlijn mag immers de Bondsrepubliek Duitsland dit zg. specialisatievereiste handhaven tot aan een nadere coördinatie die binnen 4 jaar na de kennisgeving van de eerste schaderichtlijn had moeten plaatsvinden. De onderhavige richtlijn voorziet in deze nadere coördinatie. Als gevolg hiervan mag het specialisatievereiste voor de branches Krediet en Borgtocht niet meer gehanteerd worden. In plaats daarvan zijn voor de branche Krediet door middel van een wijziging van de eerste schaderichtlijn een aantal waarborgen voorgescreven. Deze waarborgen betreffen de vorming van een egalisatievoorziening, een verhoging van het minimum bedrag van het garantiefonds, een langere referentieperiode voor de berekening van de gemiddeld betaalde schade bij de berekening van de solvabiliteitsmarge en het ter beschikking van de toezichthoudende autoriteit houden van boekhoudkundige staten.

Voor de branche Borgtocht schrijft de richtlijn geen bijzondere waarborgen voor aangezien de eerste schaderichtlijn de belangen van verzekerden reeds in voldoende mate beschermt.

Als gevolg van de wijzigingen in de eerste richtlijn schadeverzekering zijn een drietal uitvoeringsbesluiten van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf (WTV, Stb. 1986, 638) gewijzigd. Tevens is van deze gelegenheid gebruik gemaakt om in het Besluit bijzondere regeling Lloyd's Underwriters (Stb. 1985, 711) een aantal correcties van louter technische aard aan te brengen.

ARTIKEL I

Besluit technische voorzieningen verzekeringsbedrijf (Stb. 1987, 553)

In verband met het cyclische schadeverloop van de branche Krediet schrijft artikel 15bis (nieuw) van de eerste schaderichtlijn voor dat elke Lid-Staat de op zijn grondgebied gevestigde ondernemingen die de risico's van de branche Krediet verzekeren, verplicht een egalisatievoorziening te vormen ter dekking van technische verliezen en boven het gemiddelde liggende schadequoten die tijdens een boekjaar in deze branche optreden. In overeenstemming hiermee bepaalt artikel 4a, eerste lid, van het Besluit technische voorzieningen verzekeringsbedrijf dat een verzekeraar voor zijn in Nederland aangegane verplichtingen in de uitoefening van de branche Krediet een egalisatievoorziening dient te vormen. Tijdens de onderhandelingen over de richtlijn heeft Nederland zich in beginsel geen voorstander getoond van het voorschrijven van een egalisatievoorziening voor kredietverzekeraars. In het kader van een algemeen compromis is er toch mee ingestemd, onder de voorwaarde

evenwel dat de vier berekeningsmethoden in de richtlijn als gelijkwaardig zouden worden aangemerkt. Voor de berekeningsmethode van deze technische voorziening is gekozen voor methode 2 waardoor in vergelijking met de andere methodes het minst beslag wordt gelegd op het vermogen van de verzekeraar. De berekeningsmethode is in de bijlage behorende bij het Besluit technische voorzieningen verzekeringsbedrijf opgenomen. Aangetekend zij nog dat hoewel de egalisatievoorziening uitsluitend betrekking heeft op de in Nederland aangegane verplichtingen, dit uiteraard onverlet laat de verplichting om ook voor in andere staten aangegane verplichtingen toereikende technische voorzieningen aan te houden, zoals voortvloeit uit artikel 37, eerste lid, van de WTV.

In artikel 4a, tweede lid, van het Besluit technische voorzieningen verzekeringsbedrijf is overeenkomstig de in artikel 15bis, vierde lid (nieuw), van de eerste schaderichtlijn gegeven optie, gekozen om de multibranche verzekeraars, verzekeraars die meer dan één branche uitoefenen, waarbij de branche Krediet slechts een ondergeschikt deel uitmaakt van het totale uitgeoefende verzekeringsbedrijf, van de verplichting tot vorming van de egalisatievoorziening vrij te stellen.

In het derde lid van artikel 4a wordt het begrip rekeneenheid geïntroduceerd. De omschrijving van het begrip rekeneenheid komt overeen met de bij dit besluit aangevulde bepaling in het Besluit diverse financiële eisen verzekeringsbedrijf (Stb. 1987, 654).

ARTIKEL II

Statenbesluit schade- en levensverzekeringsbedrijf (Stb. 1987, 291)

Eveneens gezien het cyclische schadeverloop van de branche Krediet schrijft artikel 16, tweede lid (nieuw), van de eerste schaderichtlijn voor dat voor deze branche de berekeningswijze van de solvabiliteitsmarge op basis van geleden schaden dient te worden gewijzigd. Evenals voor verzekeraars van storm-, hagel- en vorstschade geldt thans voor de risico's van kredietverzekering bij de berekening van de gemiddelde betaalde schaden een referentieperiode van zeven jaar.

De desbetreffende wijziging is in staat 2.300 in bijlage A van voornoemd besluit opgenomen.

ARTIKEL III

Besluit diverse financiële eisen verzekeringsbedrijf (Stb. 1987, 654)

Wegens de aard van de met de kredietverzekering verbonden risico's is overeenkomstig artikel 17, tweede lid (nieuw), van de eerste schaderichtlijn in artikel 1, eerste lid, van het Besluit diverse financiële eisen verzekeringsbedrijf het minimum bedrag van het garantiefonds voor de branche Krediet verhoogd van 400.000 rekeneenheden tot 1.400.000 rekeneenheden. Dit bedrag van het garantiefonds geeft het ijzeren minimum van de solvabiliteitsmarge aan, dat een buffer aan vrij vermogen vormt waarover de verzekeraar moet beschikken teneinde wisselvalligheden in de resultaten op te kunnen vangen.

Het minimum bedrag van 1.400.000 rekeneenheden dient door elke gespecialiseerde kredietverzekeraar te worden aangehouden. Een multibranche verzekeraar daarentegen behoeft dit bedrag alleen aan te houden indien de geboekte premies voor het totale verzekeringsbedrijf (wereldwijd) in de branche Krediet in elk van de laatste drie boekjaren 2.500.000 rekeneenheden of vier procent van de door de verzekeraar in totaal geboekte premies hebben overschreden.

Zolang de multibranche verzekeraar onder deze vrijstellingsdrempel blijft kan worden volstaan met het aanhouden van 400.000 rekeneenheden als minimum bedrag van het garantiefonds.

Om verzekeraars in de gelegenheid te stellen te voldoen aan de verplichting tot verhoging van het minimum bedrag, verplicht artikel 17, tweede lid (nieuw), van de eerste schaderichtlijn de Lid-Staten tot het verlenen van een termijn van uiterlijk zeven jaar waarbinnen het minimum bedrag geleidelijk tot 1.400.000 rekeneenheden wordt verhoogd. Deze termijn geldt met betrekking tot gespecialiseerde kredietverzekeraars alleen voor die verzekeraars die bij de inwerkingtreding van dit besluit het minimum bedrag dienen te verhogen en voor multibranche verzekeraars indien voornoemde vrijstellingsdrempel wordt overschreden en het minimum bedrag derhalve dient te worden verhoogd.

Een aanpassing van technische aard betreft de bepaling met betrekking tot het begrip rekeneenheid. Artikel 1, vierde lid, van het Besluit diverse financiële eisen verzekeringsbedrijf is uitgebreid met een verwijzing naar de verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de vervanging van de Europese rekeneenheid door de Ecu in de communautaire besluiten.

ARTIKEL IV

Besluit bijzondere regeling Lloyd's Underwriters (Stb. 1985, 711)

In artikel 4, tweede lid, van genoemde regeling zoals gewijzigd bij het besluit van 12 mei 1987 (Stb. 1987, 220), zijn in de verwijzing naar het Besluit programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf (Stb. 1987, 312) enige correcties aangebracht.

Deregulering

Aangezien het onderhavige besluit uitvoering geeft aan dwingend voorgeschreven bepalingen in de richtlijn krediet- en borgtochtverzekering, zijn dereguleringsaspecten niet aan de orde.

Verzekeraars die in de branche Krediet werkzaam zijn, zullen moeten voldoen aan de verhoogde financiële eisen welke bij dit besluit worden opgelegd. Uiteraard brengen de verplichting tot vorming van de egalisatievoorziening en de verhoging van het minimum bedrag van het garantiefonds voor de kredietverzekeraar financiële en administratieve lasten met zich. Gelet op de grote risico's die verbonden zijn aan de uitoefening van de branche Krediet is dit verantwoord.

De Minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruting